

*Dorian, Marit, Lisa en Lobke
van harte gefeliciteerd
met goud, zilver en brons!*

De Olympische Spelen 2012 zijn afgesloten. De Nederlandse ploeg kan tevreden terugkijken op Londen 2012. In allerlei takken van sport werden medailles gewonnen. Onze zeilers maakten de hooggespannen verwachtingen meer dan waar. Dorian van Rijselberge won goud bij het surfen. Marit Bouwmeester het zilver in de Laser Radial en Lisa Westerhof en Lobke Berkhouw zeilden in de 470-klasse naar brons.

Foto: ERIC VAN STATEGEN Foto's: ERIC VAN STATEGEN EN RICHARD LANSDON

Historische spelen voor de Nederlandse zeilsport. Zo zal Londen 2012 de geschiedenisboeken ingaan. Nooit eerder presteerden de zeilelites in de breedte zo goed en sterk als in Weymouth. De zeilploeg heeft zich op geweldige wijze in de kijker gezet. Mensen die anders niets meer watersport bebben, zaten plotseling aan de televisie gekluisterd om onze 'selfhouders' in actie te zien. De namen van Dorian, Marit, Pieter-Jan en Lisa en Lobke zijn begrippen geworden.

VERWACHTINGEN

De afgelopen jaren hebben onze zeilers in alle olympische klassen tijdens World Cups, wereld- en Europese kampioenschappen meegedaan om de prijzen. Na tien jaar investeren in de huidige generatie zeilers was het ook dat in Weymouth olympische medailles genoeg zouden worden. Ze werd gescreend. Dat verwachtingen niet altijd uitkomen, bleek in 2004 toen telkens de spelen in Athene bij het zeilen op drie medailles werd gerekend maar uiteindelijk niks werd gewonnen. Doedelzakken vreesden in Engeland voor eenzelfde scenario.

ONVERWACHT

Een goede start is het halve werk, maar kan ook inspirerend werken. Alle ogen waren op de eerste zondag dan ook gericht op Pieter-Jan Postma. Hij moest de sportieve toon zetten. Hij opende in de sterk bezette Finn-klasse met een vijfde en een tiende plaats, om de daarop volgende dag als derde en vierde te mogen. Prima resultaten, waarmee de

olympische spelen terugblik

Marit vocht voor wat zij waard was tijdens de race van haar leven

Pries namens de gehele Nederlandse zeilploeg uitstel om vrieskaartje afgaan.

Ook op de eerste dag had PJ grote plannen. Misschien een aantal op de koppositie in het klassement. 100 ging hard van start, totdat een percditale voor de eerste keer teveel lang. "Ik lag in het eerste krasnak op kop. Omdat ik wat meer hoge waaie, speelde ik wat met mijn onderdaktrekken, toen de verhouding tussen mijn ziel en de strelke (super slakken) plotseling loskroop. Ik verloor die hoge waaie en raakte in geredder, waardoor het knoepekracht kwelschieten", aldus Pieter-Jan, die snel zijn ziel niet zakken voor een reparatie. "Toen ik weer verder kon zeilen, lag ik tien minuten achter op de laatste boot."

PJ eindigde als twintigste, had moeten zijn achtste plaats te pakken en had in die tweede race van de dag moeite om de stand weer op te pakken. Hij werd derde.

De volgende dag was een rustdag en die had Pieter-Jan hard nodig. De tegenslagen hadden hem als een mokerslag getroffen. Groot respect voor de wijze waarop hij zichzelf na de roosting terugvond. Hij werd twee keer tweede en zette deze positieve rits voort met een aantal en tweede plaats. Voor aanvoer van de allen beschikbare medailles stond hij op heten en met een klein wonderje kon hij zelf nog olympisch kampioen worden. Maar met deze inzette optie hield staerrend rokken. De strijd om het goud zou immers tussen Ben Ainslie (GBR) en de Dene Jonas Hugh-Christensen gaan. Maar hoe anders verliep het.

Als twee honden wechten om een been, dan gaar de dure ernees heen. Bijna, bijna was dit gebeurd. Toen nu in de medaillebezeg het bronzen eiken te steken, toen hij zag dat Ainslie en Hugh-Christensen, in de achterhoede bezig waren elkaar het leven zuur te maken. Soel rekenen leek de

Ben Ainslie pakte zijn vieren goede medailles en mag zich de beste zeilende olympisch aller tijden noemen.

Pieter-Jan dat hij nog maar één boot voorbij moest om goud te winnen. "Ik moest alleen de Nieuw-Zelandster nog voorbij. In de laatste drie minuten zette ik de aanval in om de hooimeisje bij de laatste boot te hebben. Dat ging allemaal goed, omdat mijn plek de communie op de spiegel van de boot van de Nieuw-Zelandster was. Die riep direct protest, waarop ik een strandondje heb gedraaid. En nu sta ik dus met lege handen", aldus Pieter-Jan bij wie hij terugkeert in de haven de manen over de wangen rollend. Wat was hij blij bij het goud, dat opeens na Ben Ainslie ging die zich hierdoor de beste zeilende olympisch alar tijdens mag noemen. Voor de vierde achtereenvolgende keer was de vriend van Marit Bouwmeester olympisch kampioen te vinden.

SPORT IS EMOTIE

Duur horren of en toe kunnen bij, zoals die van PJ. Maar sport brengt ook vreugde. Zoals bij Dorian van Rijssenbergh, die zich al vóór de finishlijn wist te verwervelen van het goud. "Hij was hier gewoon de allerkleur", aldus Stegian van den Berg, die zelf in 2004 in Los Angeles surfgrond won en hij is daar eindelijk van opgelopen heeft. "Dit is eenzaam, eenzaam", zo de moeder van de gouden boy uit Texel voor de camera's van Zaden TV (zie video op deze website).

Dorian won in totaal zeven van de elf races, waaronder de medaillerace. Vooral erg lijk hij de laaste olympisch surfkampioen, want het surfer moest plaats voor het klassen. De kans is groot dat Van Rijssenbergh in Rio in 2016 opnieuw van de partij is. Hij is al bezig zich om te scholen.

BLIJ

Voor aanvang van de Olympische Spelen liet Marit Bouwmeester er geen misverstand over bestaan: zij ging naar Weymouth om een goudmedaille op te halen. Goed werd het niet, wel zilver. De onaandigheden - veel wind - waren tijdens de fleemers niet in het voordeel van de toetsenstukpijke Prieslin, die tot de lichtste zeilsters in de Laser Radial-vloot wordt gerekend. Marit vocht voor wat zij waard was en had voorafgaande aan de medaille race met nog drie tegenstanders het goud voor het grijpen. Maar tijdens de belangrijkste race in haar leven had ze duidelijk moeite om in de aantrekkelijke takken de Chinees Xu bij te houden. Even nog het er zelfs maar uit dat ze met lege handen naar huis zou keren, maar gelukkig was Marit voor de seind haar techniek wéér in beweeg en de medaille achter Xu te strijgen. Die pakte het goud. "Dat was halen in kleurenstofend", reageerde Marit kort na de terugkeer in de haven. Gelukkig droeg het besef dat een zilveren medaille op de Olympische Spelen ook een representatie is, snee in haar door. "Waarschijnlijk ben ik straks heel orgelijker met deze plak." Ivi van Acker vindt achter Marit en huilde een bronzen medaille.

VEEL TRANEN

Lange van Schaftenaer zeilde met een droom naar Weymouth af. Hij wilde goed presteren en moesten om

Tijdens de olympische zeilwedstrijden wachtte Pieter-Jan zijn goud in Londen.

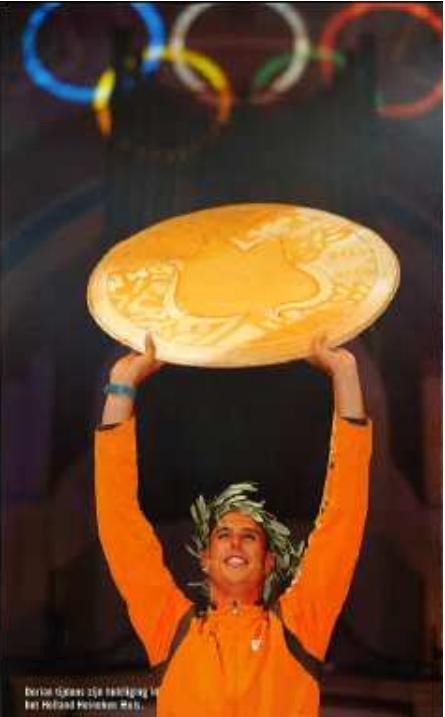

De goudgeworden Pieter-Jan. Pijnlijk, omdat hij in Parijs naast de medailles greep.

Daarna was Pietersen weer terug van de zeilraces te wachten.

Oleg Coster (l) en Stephan van den Berg (r) poseren met hun gouden medailles na de finish.

Lisa en Lobke (l) en Jacco Knops (r) poseren met hun gouden medailles.

dubieuze beslissingen van de jury. 'Ik ben er helemaal kiser mee', koetende middelmatige Anneteke Bos. Volgens haar stuurvrouw Renée Groenveld lieveren ze maar strafbaljes draaien voor allerlei vermeende overtredingen. 'Wat we ook deden, wij werden voortdurend bestraft.'

BLOEDSTOLLEND

Na de gouden en zilveren plakken van Doran en Marit, de teleurstelling om Pieter-Jan na het verpepen van een medaille en de uitschakelingen van Burger, de Costers en de matchracers, hunkerde de Nederlandse zeiplugter uitdrukking naas nog een succesje.

Aan Lisa Westerhof en Lobke Berkhouw de zware opdracht om hierover te corrigeren. Wie de 470-zusters in de fleterace zag vallen, zag dat ze niet in hun sterkste doen waren. De tweevoudig wereldkampioenen hadden moeite met hun snelheid en mochten op hun tornen zitten om aansluiting te houden met de andere medaillekandidaten.

Twee slechte races zorgden ervoor dat mensen voet het grond si voor de medaille was uitgesloten. Maar brons was wel een mogelijkheid. 'In daar gaan we keihard voor knokken', verzekte Lobke vlak voor de medaille.

Voor de ruim zweehonderd supporters die speciaal waren overgekomen naar Weymouth, maar ook voor familie die de race aan boord van de door Delta Lloyd inghuurde sleepboot Holland volgden, werd het nog een bloedstollend en spanningvol half uurtje.

Al meteen in het eerste kruisvak liepen Lisa en Lobke een strafreef op. Een extra nachtje wind in de eerste downwind haastte ze terug op medalliekansen. De Franse rochters een boot voor te stellen, maar dan moesten ze de Brabantse zusters niet voorbij laten komen. Slim werd de medailles uitgeschakeld en het brons zeker gescoord. En deze medaille werd dierbaar de 470-zusters alsof het goud hetzelfde geweest.

'Dit is de minste dag uit mijn leven', aldus een stralende Lisa. 'De wereldtitel in Scheveningen, op mijn thuiswater, was prachtig. Maar dit zijn de Olympische Spelen. Dat is nog mooier.'

Lobke, die in 2008 met Maartje de Koning zilver won, was niet brutaal net zo blij als haar stuurvrouw. 'Om te kunnen winnen heb je een flauw misstap. Die ontbrak.' Na deze Spelen kieren Lisa en Lobke en ook hun coach Jacco Knops hun eigen weg. Lisa stopt zich weer op haar maatschappelijke carrière bij de KLM, waar zij piloot is. Lobke wil blijven optrekken, maar dan in een ander type boot. Welke weet zij echter nog niet. En Jacco gaat op zoek naar een nieuwe uitdaging. 'Ik heb het idee dat ik anders mijn eigen ontwikkeling stoppen.'

KLAAR

Niet al de Costers en Burger van Scharenburg kwam er ook voor het matchracertoernooi - bestaande uit Renée Groenveld, Anneteke Bos en Marcellien Bos-Dö Kötting - een voorzichtig einde aan de Olympische Spelen. Het duurde uiteraard al in de kwartfinale uitgeschakeld door Australië. Volgens de resultaten kwam dat vooral door een serie

**Slim zeilden
Lisa en
Lobke de
medaltrace
uit en
stelden
daarmee het
brons zeker**

OVER VIER JAAR

De volgende Olympische Spelen zijn in Rio de Janeiro. We sluiten ons graag van bij! Kalle Coster: 'Tijdens de huldiging van Dasha van Dijkseveld zei hij zijn trots even in de gouden medaille van zijn phefferroet. Op mijn vraag hoe die smaakte, reageerde Kalle grappig: "Naar meer..."' Op naar Rio!